

ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਮੰਦਰ ਲਈ ਇਕ ਕਮਰਾ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ ਮਾਈ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਵਰਾਂਡੇ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਕਮਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੈਮੋ ਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧਾ ਮੁੱਖ ਆਰਕੀਟੈਕਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਨਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਅਧੀਨਗੀ, ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਏਪੀਪੀਲ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ।—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਕੇਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.ਜੇ.

M/S ਧੰਨਾ ਮਲ ਸਹਿਜ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, -
ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ।- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 6372.

14 ਫਰਵਰੀ 1975 ਈ.

ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਐਕਟ (1955 ਦਾ X)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 5 — ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਧਾਰਾਵਾਂ 19(1) (f) ਅਤੇ (ਜੀ) ਅਤੇ 31(3)— ਸੋਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ—ਕੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-The

ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਚੌਥੀ ਸੋਧ) ਆਰਡਰ 1974— ਕੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ— ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ— ਕੀ ਧਾਰਾ 31(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ— ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਕਣਕ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ -ਕੀ ਧਾਰਾ 3(3 ਬੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹਨ। ਜੇ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ

M/s. Dhanna Mal Sehaj Ram and others v. The State of Punjab, etc.,
(Sandhwalia, J.)

ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋਣ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਧੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਕਵੇਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹੀ ਸਰੋਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੋਧੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸੇ ਮੋਡ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਵਾਅਦਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 32 ਅਤੇ 33)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਫ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਕੰਟਰੋਲ (ਚੌਥੀ ਸੋਧ) ਆਰਡਰ 1974 ਜਾਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) (ਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

(ਪੈਰਾ 38)।

ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਚੌਥੀ ਸੋਧ) ਆਰਡਰ 1974 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਣਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਧਾਰਾ 3(2)(ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ /

ਐਕਟ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀਮਤ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕੇਵਲ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਾਧੂ ਸਟਾਕ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਣਕ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(3-ਬੀ) ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਸੀਮਤ ਆਯਾਤ ਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਟਾਕ ਵੇਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਢੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਆਦਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਤਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ। ਕਣਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਰਡਰ 1974। ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੀਮਤ ਧਾਰਾ 3(2)(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3-ਬੀ) ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਲਾ ਸੋਧ ਹੁਕਮ ਤਹਿਤ ਕਣਕ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3-ਬੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(ਪੰ: ੪੫)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ

M/s. Dhanna Mal Sehaj Ram and others v. The State of Punjab, etc.,
(Sandhwalia, J.)

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਦਾ ਐਕਟ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੌਥਾ ਸੋਧ ਆਰਡਰ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੰ: ੪੮)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਸੈਡਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ, ਮਿਤੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਮੁਕਤ ਕਣਕ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰਿੱਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਤੋਂ ਪੀ-5 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਜੀ.ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ।

ਆਈ.ਬੀ.ਭੰਡਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਪੀ.ਭੰਡਾਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।
ਨਿਰਣਾ

ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.—(1) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਚੁਣੌਤੀ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਚੌਥੀ ਸੋਧ) ਆਰਡਰ, 1974, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੌਥਾ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਟਾਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਣਕ ਦਾ।

(2) 1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 6372 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ 32 ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1973 ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਣਕ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1973 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਾਂ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਥੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੇ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਣਕ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 1974 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਆਰਡਰ, ਮਿਤੀ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਥੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਵਪਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਣਕ ਦੇ ਸਟਾਕ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜੋ ਕਿ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਥੋਕ ਡੀਲਰ ਕੋਲ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 2,500 ਕੁਇੰਟਲ ਤੱਕ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਸੋਧ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਰਾਜ - ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1974 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਖਰੀਦ (ਲੋਵੀ) ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਣਕ ਦੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਡੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਵੇਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਟਾਕ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਖਰੀਦੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। 105 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੀ

M/s. Dhanna Mal Sehaj Ram and others v. The State of Punjab, etc..

(Sandhwalia, J.)

ਬਾਕੀ ਬਚੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਖੁਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਫੂਡ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈਜ਼, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਸਟ੍ਰਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਪੀ-1' ਹੈ।

(3) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਥੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਵੱਡੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਮੰਡੀਕਰਨ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੀ ਥੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਵਜੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਖੁੱਲੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਕੀਤੀ। ਲੇਵੀ ਆਰਡਰ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪ੍ਰੈਲ/ਮਈ, 1974 ਦੇ ਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੀਜ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਣਕ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਣਕ ਦੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਲਗਭਗ 30,370 ਕੁਇੰਟਲ ਕਣਕ ਦੇ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਪੀ-2' ਵਿੱਚ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ.

(4) ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਐਕਟ 1961 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਟਾਂ ਦੀ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਸ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਰੀਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੀ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। 130 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦੇ ਗਏ 50 ਫੀਸਦੀ ਸਟਾਕ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੇਵੀ ਮੁਕਤ ਕਣਕ ਦੀ ਲਾਗਤ ਕੀਮਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। 170 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਮੁਫਤ ਕਣਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ। 127 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅਨੁਬੰਧ 'ਪੀ-3' ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 167.60 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 2.500 ਕੁਇੰਟਲ ਤੱਕ ਦਾ ਸਟਾਕ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਕਣਕ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲੇਵੀ ਵਜੋਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਖੁੱਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨਿੱਖੜਵੇਂ ਅੰਗ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਕਣਕ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ 105 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਰੀਬ ਤੀਹ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲੇਵੀ ਕਣਕ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦੀ। ਸੰਬੰਧ

(6) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਟਾਕ ਦੀ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਵੈਗਨਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ

ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵੈਗਨਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਟਾਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਣਕ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਵੀਂ ਕਣਕ ਵਪਾਰ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਨੇ 23 ਅਗਸਤ, 1974 ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। , 1974, ਨੇ ਚੌਥਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ - ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਥੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਥੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਟਾਕ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰੀ 2,500 ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਸਿਰਫ 100 ਕੁਇੰਟਲ ਕਣਕ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਣਕ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਥੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ 100 ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਣਕ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸਟਾਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 139 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਹੀ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਡਰ ਟੈਕਿੰਗ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖੁਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰਕ ਮਾਨਸਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਓਪਨ ਮਾਰਕੀਟ ਜਾਂ

M/s. Dhanna Mal Sehaj Ram and others v. The State of Punjab, etc..
(Sandhwalia, J.)

ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੋ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਣਕ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲਾ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਫੌਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਫੂਡ ਐਂਡ ਸਪਲਾਈ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 5 ਵਰਗੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦਰਦ 'ਤੇ 100 ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਣਕ ਦੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੌਥੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਿਠਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਇਸ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਰਜ ਤਿੰਨ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 358 ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 (1) (f) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੀ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਆਪਕ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਥੋਕ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਦਾ ਡੀਲਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਖ਼ਤ ਸਾਂਝਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋ ਰਾਜ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੇ 23 ਮਈ, 1974 ਤੱਕ ਲਗਭਗ 5.26 ਲੱਖ ਟਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ। 108 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਜਦਕਿ ਨਿੱਜੀ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲਗਭਗ 1.95 ਲੱਖ ਟਨ ਟਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 23 ਮਈ, 1974 ਤੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਸੀ। ਕਣਕ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਖਰਾਬ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੋਲ ਸੇਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਤੱਥ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਆਮ ਰੇਲ ਮਾਰਗ ਹੜਤਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਲੋਕੀ ਮੁਕਤ ਸਟਾਕ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਵੈਗਨ ਉੱਚੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਰ 5 ਜੂਨ, 1974 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਵੈਗਨ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਈ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਖਰੀਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਣਕ (ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਆਰਡਰ, 1974 (ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ. 2) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੰਤਰ-ਕਣਕ ਦੀ ਰਾਜ ਵਪਾਰਕ ਕੀਮਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਯਾਤ ਮੁੱਲ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਚੇ ਭਾਅ 'ਤੇ ਕਣਕ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕੀਮਤ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੇਬਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰੋਆਮ ਸੌਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਸਮਾਜਿਕ ਅਮਲਾਂ ਕਾਰਨ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੇ ਸੂਚਕਾਂਕ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ, ਆਦਿ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖਪਤਕਾਰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਬੇਵੱਸ ਦਰਸ਼ਕ ਬਣ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਪਚਾਰਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੌਥੀ ਸੋਧ

ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਡੀਲਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਘਾਟੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੋਲ ਸੇਲਰਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 5 ਜੂਨ, 1974 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਿਕਾਰਡ ਭਾਅ ਦੇ ਕੇ ਫਿਰ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ। ਦਰਾਮਦ ਘਾਟੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੀਮਤਾਂ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਾਟੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੀ ਖਪਤਕਾਰੀ ਕੀਮਤ ਬੇਰੋਕ ਵਧਦੀ ਰਹੀ, ਕਣਕ ਦੇ ਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਣਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਬੋਕ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾੜੇ ਅਮਲਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ - ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਰੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਡੀਲਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਚੌਥਾ ਸੋਧ ਆਰਡਰ 1974 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 100 ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ^{ਸਟਾਕ} ਬੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 100 ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੀਮਤ. ਇਸ ਲਈ 139 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਮ ਮੋਡੀਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ. ਫਿਰ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕਣਕ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। 170 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੇਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੀਮਤ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਸਨ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥੀ ਸੋਧ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਣਕ ਦੇ ਵਪਾਰ 'ਚ ਸਮੁੱਚੀ ਸੇਲਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 23 ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 1974 ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾੜੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਕਣਕ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

(11) ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਰਾਜ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿਤਕਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ 139 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਕਣਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੇਲ ਟੈਕਸ, ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟੇਸ਼ਨ ਖਰਚੇ, ਵੈਗਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਦਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਨੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਅਨਾਜ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਗੋਦਾਮ ਜਾਂ ਡੀਲਰ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਨ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ

M/s. Dhanna Mal Sehaj Ram and others v. The State of Punjab, etc..
(Sandhwalia, J.)

ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(g) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਕਿੱਲੋ ਕਣਕ ਵੇਚਣ ਨਾਲ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 139 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 50 ਫੀਸਦੀ ਕਣਕ ਲੇਵੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗੀ। 105 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਡੀਲਰਾਂ ਲਈ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮਾਰਜਨ ਛੱਡੋ।

(12) ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਚੌਥੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਰਡਰ, 1974 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ-

1. ਛੋਟਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਹੱਦ ਅਤੇ ਅਰਭੰਗ - ਇਸ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਕੰਟਰੋਲ (ਚੌਥੀ ਸੋਧ) ਆਰਡਰ, 1974 ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2. ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਰਡਰ, 1973 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), 'ਐਨ ਕਲਾਜ਼ 2, ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ)(i), ਬੀ(ii), (ਬੀਬੀ) ਅਤੇ (ਬੀਬੀਬੀ) ਲਈ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: -

(ਅ) 'ਚੱਕੀ ਮਾਲਕ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ, ਡੀਜ਼ਲ, ਪੈਟਰੋਲ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਕਣਕ ਨੂੰ ਪੀਸਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ;

3. ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 4 ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: -

'4. ਡੀਲਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ (1) ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ-

(i) ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਣਕ ਵੇਚੇ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਣਕ ਵੇਚ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੇ

(ii) ਇੱਕ ਸੌ ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ;

(iii) ਕਣਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਸੌ ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕਰੇ;

(iv) ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਣਕ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਣਕ ਵੇਚੇ;

(v) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਣਕ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਵੇਚ ਜਾਂ ਖਰੀਦੇ;

(2) ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਖਰੀਦ (ਲੇਵੀ) ਆਰਡਰ, 1974 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ।

(3) ਚੱਕੀ-ਮਾਲਕ ਪੀਸਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਹਕ ਦੀ ਕਣਕ ਦੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਵੇਗਾ ਅਤੇ

ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਣਕ ਦੀ ਸਟੋਰੇਜ਼ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

4. ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 5 ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ,
5. . ਸੌ ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਸਟਾਕ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ: - ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ 100 ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਣਕ ਦੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਪਏ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚੇਗਾ।

ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਚੌਥੀ ਸੋਧ) ਆਰਡਰ, 1974, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਡਿਲਿਵਰੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਣ। ਵੱਲੋਂ

6. . * * *

7. ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 12 ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ-

'12. ਕਣਕ ਦੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਮਤ। - ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਣਕ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਔਸਤ ਕੁਆਲਿਟੀ, ਕਣਕ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ, ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੌ ਉਨਤੀ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਹੋਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਣਕ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਫਤ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਸ਼ਰਣ ਜਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਟੌਤੀ ਕਰਕੇ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘਟਾਈ ਗਈ ਕੀਮਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼।'

(13) ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਣਕ ਦਾ ਸਟਾਕ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਣਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ 100 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . 139 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਅਤੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ 100 ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਣਕ ਦਾ ਸਟਾਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(14) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਬਹਿਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤਖ਼ਤਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਂਬਰਜ਼ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ। ਐਂਗਲੋ ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀਆਂ, ਆਦਿ (1) ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ। ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲੇਵੀ ਕਣਕ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਕੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 718.

M/s. Dhanna Mal Sehaj Ram and others v. The State of Punjab, etc..
(Sandhwalia, J.)

ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਭਾਅ 'ਤੇ ਕਣਕ ਦੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 130 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਾਜ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਚੌਥੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੁਕਤ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਉਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਭਾਅ 'ਤੇ ਜਬਰੀ ਹਥਿਆਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਕੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣਾ ਐਗਲੋ ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੱਖਣੀ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਮੁੱਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਸਲਾ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਸਮੇਤ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਚਰਣ ਦਾ ਕੋਰਸ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਿਆ। ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਪਿਛੋਕੜ ਲਈ ਥੋੜਾ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 1973 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਣਕ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਡੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇਗਾ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇਗਾ। ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖਪਤਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਣਕ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ 100 ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਲਾਜ਼ 5 ਸਾਰੇ ਵਾਪੂ ਸਟਾਕਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਰਾਬਰ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ, ਜੋ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਛਲੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ .

M/s. Dhanna Mai Sehaj Ram. and others v. The State of P ' unjab, etc.
(Sandhwalia, J.)

ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਆਰਡਰ, 1974 ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3(bb) ਅਤੇ 3(bbb) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ, 'ਰਿਟੇਲ ਡੀਲਰ' ਅਤੇ 'ਬੋਕ ਡੀਲਰ' ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਕੁਇੰਟਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਟਾਕ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ 2,500 ਕੁਇੰਟਲ ਦੀ ਸੀਮਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਗੱਲ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਦੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਖਰੀਦ (ਲੇਵੀ) ਆਰਡਰ, 1974 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਥੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਸਕੀਮ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲਰ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਸਾਰੇ ਕਣਕ ਸਟਾਕ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੇਚੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਣਕ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਨੰਗੇ ਅਨਾਜ ਲਈ 105 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਏਜੰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਾਜ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਵਜੋਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਆਦਿ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐਲ.

(17) ਹੁਣ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲ 1974-75 ਦੌਰਾਨ ਬੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਜਨਤਕ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੇ ਪੈਰੇ 9, 10 ਅਤੇ 11 ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੇਂਦਰੀ ਪੂਲ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਕਣਕ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ. ਪੈਰਾ 10 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ :-

"10. ਰੀਲੀਜ਼ ਆਰਡਰ— ਡੀਲਰ ਵੱਲੋਂ ਲੇਵੀ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੰਡੀ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰੀਲੀਜ਼ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ 50 ਫੀਸਦੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟਾਂ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਾਜ. ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ HI ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਹੈ। ਰੀਲੀਜ਼ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

* * *

(18) ਪੈਰਾ 11 ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ ਫੂਡ ਜ਼ੋਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਣਕ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਥੋਕ ਡੀਲਰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੁਕਤ ਕਣਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ, ਅਨੁਬੰਧ IV ਵਿੱਚ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ। ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ-ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ V ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ। ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੈਗਨਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਇੰਡੋਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੈਗਨਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ, ਨਿਰਯਾਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(19) ਹੁਣ, ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਤੋਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੁੱਚੀ ਸਕੀਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ। ਥੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਨੇ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋੜੀਂਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹੋਰ ਘਾਟੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ।

(20) ਪਿਛਲੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ; ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਕੰਟਰੋਲ (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਆਰਡਰ, 1974 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ; ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ (ਲੋੜੀਂਦੀ) ਆਰਡਰ, 1974; ਸਾਲ 1974-75 ਦੌਰਾਨ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਸਕੀਮ ਦਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ (ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐਲ.); ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਵਾਜਬ ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਵਿਵਹਾਰ ਹੋਇਆ, - ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਥੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਣਕ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(21) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੁਕਤ ਕਣਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਸੁਝਾਓ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਣਕ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਥੋਕ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਣਕ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕੀਮਤ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਨੂੰ ਕਟੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਣਕ ਵਰਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਲ ਜਾਂ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰਾਫੇਰੀ- ਜਾਂ ਕਾਲਾ-ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਨੇ ਵਿਧਾਨਕ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼, ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਸ ਕੰਟਰੋਲ (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਆਰਡਰ, 1974 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(iii) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਸ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਕਣਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਕਾਰ

M/s. Dhanna Mai Sehaj Ram. and others v. The State of P ' unjab, etc.
(Sandhawalia, J.)

ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਣਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਫਾਰਮ 'ਬੀ' ਵਿਚ ਕਣਕ ਦੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਡੀਲਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੇਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੇਟ 'ਤੇ ਕਣਕ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵੇਚੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਣਕ ਵੇਚਣ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ। ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਣਕ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(23) ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਲਿਖਤੀ ਕਥਨ ਦੇ ਅਨੇਕਚਰ I ਤੋਂ ਅਨੇਕਚਰ IV)। 24 ਮਈ, 1974 ਨੂੰ, ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਵੀ ਰਹਿਤ ਕਣਕ ਲਈ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੀ ਔਸਤ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਵੀ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਦਾ ਸੌਦਾ ਘਾਟੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੇਪ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(24) ਇੱਕ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਹਦਾਇਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 12 ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੂਰੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ: -

licence Rs.

per qtl.

Sale detail

“12(i) ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਔਸਤ ਲਾਗਤ ਕੀਮਤ

(11) ਜਿਸ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਣਕ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਘਾਟੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 10,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ। - -----per qtl.

ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰੀਲੀਜ਼ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੰਬਰ - -----ਮਿਤੀ ਨੱਥੀ ਹੈ।-----

ਮੈਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਛੁਪਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕਣਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਖੇਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਖੇਪ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਆਰ.ਆਰ. ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. 'SELF'।

ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ।"

ਮਿਤੀ:

(25) ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਖੁਰਾਕ 5 ਜ਼ੋਨ ਤੋਂ ਕਣਕ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੰਟਰ-ਜ਼ੋਨਲ ਕਣਕ ਅਤੇ ਕਣਕ ਉਤਪਾਦਾਂ (ਮੂਵਮੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1973 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਉਹ ਹੈ

M/s. Dhanna Mai Sehaj Ram. and others v. The State of P ' unjab, etc.
(Sandhwalia, J.)

ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 5 ਜੂਨ ਨੂੰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਣਕ (ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਆਦੇਸ਼, 1974 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਬਸ਼ਰਤ ਕੀ ਕਣਕ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਕਣਕ. 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਆਕਟੂਏ, ਟਰਮੀਨਲ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਆਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਇਤਫਾਕਿਕ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਣਕ 'ਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(26) ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਕਣਕ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਣਕ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦੇਸ਼, 1974 ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਸਵੈਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੇਪ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਸਵੈ' ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੀ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਮਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ. ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਕ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘਾਟੇ ਵਿਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਕਣਕ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਇੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ 'ਸਵੈ' ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਦੂਰ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਡੀਲਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਚੱਕਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਕਣਕ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਸ੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕਢੇ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਸਵੈ' ਨੂੰ ਖੇਪ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਨੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਣਕ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਫਾਰਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਰੇਕ ਥੋਕ ਡੀਲਰ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਣਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸਗਨੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਘਾਟਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੀ ਕਣਕ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਰਾਮਦਾ 150 ਜਾਂ ਤਾਂ 1974 ਦੇ ਕਣਕ ਮੁੱਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਹਰੇਕ ਥੋਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ।

(27) ਕਣਕ ਦੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਕੜੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੁਕਤ ਕਣਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੇਰੋਕ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਕੀਮਤਾਂ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਥੋਕ ਡੀਲਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਣਕ ਦਾ ਵਪਾਰ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਮੁੱਲ ਦਾ 105 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੀਲਿੰਗ ਕੀਮਤ ਰੁ. 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਹੀ।

(28) ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਖੋਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਵਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਰੰਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਅਜੇ ਵੀ ਬਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਕੀਮਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਣਕ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸਟਾਕ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮੰਡੀ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਰਾਹੀਂ ਨਿਪਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ, *ਐਂਗਲੋ-ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ)* ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ 'ਤੇ.

(29) *ਐਂਗਲੋ-ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ* ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

M/s. Dhanna Mai Sehaj Ram. and others v. The State of P ' unjab, etc.
(Sandhwalia, J.)

ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀਡਿਆ ਉਪਰੋਕਤ ਮਨੋ-ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਯੋਜਨਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜਾ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਆਯਾਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾਤਹਿਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹਮਲਾ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਅਗਲਾ ਹਮਲਾ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਂਗਲੋ-ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੇ ਨਿਰਯਾਤ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਯੋਜਨਾ (ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਏ ਗਏ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੋਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪੂਰਵ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਂਗਲੋ -ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦਾ ਕੇਸ, ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(30) ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ।

(31) ਵਾਧੂ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਅਸਲ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਕੀ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸੇ ਮੋਡ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(32) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਖੁਦ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਬੇਸ਼ਕ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ, ਪਿਛੇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋਣ। ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿੱਧੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲੋਂ ਘਟੀਆ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫਰਕ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਡੈਲੀਗੇਟ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਢੁਕਵੇਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਝਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਮ ਮੋਡੀਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(33) WhaiWhatt next t ਮਿਲਦੇ ਹਨ ethe ieyeh ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥ ਹੈ! fthe tioners ਖੁਦ ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਡੀਲਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪੂਰਕ, ਕਣਕ (ਲੇਵੀ) ਆਰਡਰ, 1974, ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰਐਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋ - ਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ-ਕਥਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੌਮੇ ਡਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੁਦ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਰੋਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਵਰਗੇ ਸਮਾਨ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਬਦਲਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੈਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ

M/s. Dhanna Mai Sehaj Ram. and others v. The State of P ' unjab, etc.
(Sandhwalia, J.)

ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਚਾਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ) ਜੇਕਰ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਥਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਖੁਦ ਹੀ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਗਰਾਂਟ ਜਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(34) ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1897 ਦੇ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੋੜਨ, ਸੋਧਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਉਪਧਿਆਏ (2) ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਦਾਹਰਣ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਕੋਡ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਿਭਾਗ, ਏਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਅਡੋਨੀ ਗਿਨਿੰਗ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੇਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੋਧੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮੰਗ (ਆਰਜ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਐਕਟ 29 ਆਫ 1949, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਈ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪੀ. ਵੀ. ਸ਼ਿਵਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੇਰੋਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

- (2) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 751
- (3) ਏਆਈਆਰ 1959 ਏਪੀ 538.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 556.

ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦੂਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ।

(35) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੁਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੌਥੀ ਸੋਧ ਆਰਡਰ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦਾ।

(36) ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਉਦੋਂ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1)(f) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੇਲੋੜੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ।

(37) ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਾ 358 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਧਾਰਾ 19(1)(f) ਅਤੇ (g) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। 23 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 6278 ਨਾਲ ਜੁੜੀ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਾ 19(1)(f)(g) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(38) ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਯੋਗਤਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਚੌਥਾ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ

M/s. Dhanna Mai Sehaj Ram. and others v. The State of P ' unjab, etc.
(Sandhwalia, J.)

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਉਸ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (f) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। , ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 19(l)(f) ਅਤੇ (g) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਸਤੂ ਐਕਟ.

(39) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਦਾ ਖਾਸ ਆਧਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੰਗੇ ਅਨਾਜ ਲਈ 139 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰੋਕ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਣਕ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅੰਕੜੇ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। .

(40) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ , ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ, ਕਣਕ ਦੇ ਥੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਹੇਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਵੀ. ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 5 ਜੂਨ, 1974 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਕਣਕ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਰਡਰ ਨੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 5 ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਸੀ। 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 1974 ਦੇ ਕਣਕ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਣਕ ਦੀ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਮਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। 150 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਪਰਮਿਟਾਂ ਲਈ ਥੋਕ ਸਾਬਕਾ ਪੋਰਟਰ ਤੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਾਟੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਕਣਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 139 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਅਤੇ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਸਟਾਕ ਦੀ ਉਸ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਦਮਨਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਣਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਹੈ

1974 ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਲਾਗਤ , ਆਕਟਰਾਏ, ਟਰਮੀਨਲ ਟੈਕਸ, ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸੰਭਾਵੀ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਣਕ ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਵੈਗਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਾਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਣਕ ਦੀ ਪੈਕਿੰਗ, ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਉਪਰੋਕਤ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਲਗਭਗ ਕੁੱਲ ਜੋੜ ਲਗਭਗ 10000 ਰੁਪਏ ਹੈ। 11. ਇਸ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ। 150, ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ. ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨੰਗੇ ਅਨਾਜ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਾਬਕਾ ਗੋਦਾਮਾਂ ਜਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ 139 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਕਣਕ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮੁੱਲ 100 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। 105 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਪਹਿਲਾਂ , ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 139 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਉਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਜੋ ਨੰਗੇ ਅਨਾਜ ਲਈ ਦਿੱਤੀ

ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸੀਮਾ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਕਿੰਗ, ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਤਫਾਕਿਕ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 139 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਵਾਜਬ ਸੀ, ਸਹੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ 5 ਜੂਨ, 1974 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਤੀ.

(41) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਚੌਥੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਵੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਮਜਬੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਥੋਕ ਡੀਲਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਘਿਨੌਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਣਕ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਵਰਗੇ ਵਾਧੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ 100000000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾ ਸਕੇ। 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਗੈਰ-ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਥੋਕ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕਣਕ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਲਾਬਾਜ਼ਾਰੀ ਜ਼ੋਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈ

M/s. Dhanna Mai Sehaj Ram. and others v. The State of P ' unjab, etc.
(Sandhwalia, J.)

ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਟੇਬਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਕੜੇ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 150 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਗੋਂ ਘਾਟੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਖਾਸ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਦੂਜੇ ਘਾਟੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਡੈੱਡਲਾਈਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਣਕ ਦੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਪਾਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਜੋ ਕਿ ਅਸਫਲ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਕੀਮਤ ਰੇਖਾ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿ ਕੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਣਕ ਦੇ ਭਾਅ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। - ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹੇ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ, (ਅੱਗੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬੂਟ ਦੂਜੀ ਲੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(42) ਕਣਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੀਟੀਪੀਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਲੀ ਅਥ ਲਿੰਬੋਥੋਫ ਥੀਯੂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲੇਵੀ ਰਹਿਤ ਕਣਕ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਕਣਕ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸਪੁਰਦਗੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਭੁਲੇਖੇ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ 139 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਣਕ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਔਸਤ ਕੁਆਲਿਟੀ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਣਕ ਲਈ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਥਿਰ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਮਰਥਨ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। 105 ਅਤੇ ਨੰਗੇ ਅਨਾਜ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁਣ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 139 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਹੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। 139 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪੈਕਿੰਗ, ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਹੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਿਰਪੱਖ, ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਗਿਲਾ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟਾਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

(43) ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਲੇਵੀ ਮੁਕਤ ਕਣਕ' ਅਤੇ 'ਨਾਨ-ਲੇਵੀ ਕਣਕ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਣੀ ਖਰੀਦ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਉਤਪਾਦਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਲੇ ਕਣਕ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਲੇਵੀ ਕਣਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹੈ। 116 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਸਟਾਕਾਂ ਲਈ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਕਲੰਕ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਣਕ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(44) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਸ. ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਣਕ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਮ ਮੋਡੀਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਬੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਟੋਰੇਜ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਣਕ ਦੇ ਵਾਧੂ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2)(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3-ਬੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਸਟਾਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨੁਸ਼ਖਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3-ਬੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ, ਇਸਲਈ, ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਸੀ।

ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਢੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(45) The s The standeofetheirrespondent-Stateicis, e\ਹਾਲਾਂਕਿ, gੁੱਠੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ। ਫਰਮ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਉਸ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2)(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਸਟਾਕ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਕਣਕ ਦੇ ਲੇਵੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3-ਬੀ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸੀਮਤ ਆਯਾਤ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਟਾਕ ਵੇਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2)(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਢੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਆਦਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੈਰ- ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 139 5 ਜੂਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਿਰਫ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਹੈ। 1974, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਕਣਕ ਮੁੱਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁ. 150 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਪੈਕਿੰਗ, ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕੀਆ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੀਮਤ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਘਟਾਓ ਹੈ। ਨੰਗੇ ਅਨਾਜ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

M/s. Dhanna Mai Sehaj Ram. and others v. The State of P ' unjab, etc.
(Sandhwalia, J.)

ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਤੋਂ ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕਨ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਵਕੀਲ, ਇਸ ਲਈ, ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੌਥੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਕਾਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 5 ਜੂਨ, 1974 ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਧਾਰਾ 3(2)(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ।

(46) ਇਸ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਣਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਟਾਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ। (i) ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ ਦਾ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਬੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੀਮਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਖਾਸ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (ii) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(47) ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ ਨੇ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਹਮਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕਣਕ ਦੇ ਵਾਧੂ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਭਰਤਾ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) 'ਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਚੌਥਾ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਤਿ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।

(48) ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸੈਂਸੀਅਲ ਕਾਮੋ ਡਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 5, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਧਾਰਾ-ਐਫ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੁਣ, ਇਹ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਜੰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ

ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 31 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ *ਰਾਮਜੀਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ*, ਪਰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(49) ਦੇ ਦੋ 1 ਸਹਾਇਕ ਅਰਥ; ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਕਣਕ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਔਸਤ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਣਕ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਗੱਲ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਣਕ ਦਾ ਆਟਾ (*ਆਟਾ*) ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਣਕ ਦੇ ਹੋਰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਕੰਟਰੋਲ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਣਕ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਣਕ ਦੇ ਆਟੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਉਤਪਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਖਾਣ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਣਕ ਦੇ ਖਾਣਯੋਗ ਉਪ-ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਛੱਡਣਾ ਅੰਤਮ ਗੈਰ-ਵਾਜਬਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੇ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ . ਕਣਕ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਣਕ ਦੇ ਆਟੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਕਣਕ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(5) ਏਆਈਆਰ 1954 ਰਾਜਸਥਾਨ 97.

M/s. Dhanna Mal Sehaj Ram, and others h. The State of Punjab, etc.,
(Sandhawalia .J.)

ਜੇਕਰ ਅਧਾਰ ਉਤਪਾਦ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪਾਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇਸਦੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਗਲਤ ਅਭਿਆਸਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਣਕ ਦੇ ਉਪ-ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਪਈ ਜਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਂਟ-ਸਟੇਟ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਣਕ ਦੇ ਉਪ-ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

(50) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ (ਲੇਵੀ) 1974 ਦੇ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਟਕਰਾਅ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(51) ਅਸੀਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕਣਕ ਖਰੀਦ (ਲੇਵੀ) ਆਰਡਰ, 1974 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੇਵੀ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰ ਵੀ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰਹੇਗਾ। ਲੇਵੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੇਲਰ ਫਲੋਰ ਮਿੱਲਾਂ, ਚੱਕੀਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਲੇਵੀ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਣਕ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਮੁੱਲ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 1000 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। 103 ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੇਵੀ ਸਕੀਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸਸਤੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸਿਸਟਮ. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ (ਲੇਵੀ) ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਚੌਥੇ ਸੋਧ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(52) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪੇਚੀਦਗੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਏਐਸ ਬੈਂਸ ਜੇ.

ਮੇਜਰ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਨਾਥ ਭਾਰਗਵ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਐੱਸ.ਐੱਮ.ਟੀ. ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ, ਆਦਿ.,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 447 ਆਫ 1971।

18 ਮਾਰਚ 1975 ਈ.

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ IV)— ਧਾਰਾ 110-ਏ ਅਤੇ 110-ਡੀ— ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V)— ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 22— ਧਾਰਾ 110-ਡੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਇਤਰਾਜ਼- ਕੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ—ਕੀ ਐਡ-ਵੈਲੋਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ— ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ (ਪੰਜਾਬ)—ਕਲਾਜ਼ 10— ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ IV)— ਧਾਰਾ 110-ਡੀ— ਇਕ ਵਿਚ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਧਾਰਾ 110-ਡੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਨਾਕਾਫੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ—ਅਜਿਹੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ-ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼- ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੱਕ ਦੀ ਗੱਲ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਾਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਵੇ , ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ